

Dosarul nr. 2ra-1272/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. T. Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, A. Danilov, Iu. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Seifedin Ascherov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Seifedin Ascherov împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 51/252, intervenienți accesorii Agenția pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și Întreprinderea Municipală „Infocom” cu privire la anularea datoriilor, obligarea aplicării sigiliului pe apometre, obligarea încheierii contractului de deservire informațională și abonament a apometrelor individuale de apă rece și caldă,

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 16 august 2017, Seifedin Ascherov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 51/252 (în continuare ACC nr. 51/252) solicitând anularea datoriilor reflectate în facturile primite de la pârât în sumă de 746,49 de lei pentru consumul de apă caldă, în sumă de 558,24 de lei pentru consumul de apă potabilă și în sumă de 294,15 lei pentru apă menajeră, deoarece sunt acumulate abuziv și nu constituie plata pentru serviciile furnizate; obligarea pârâtului să aplice sigiliu pe apometrele de apă caldă și apă rece și să încheie un contract de deservire informațională și de abonament ale apometrelor individuale de apă rece și caldă.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a indicat că la 23 mai 2012 pârâtul a întocmit actul de verificare a contoarelor de apă caldă nr. 112256 și apă rece nr. 127100, în care a specificat că apometrele nu sunt sigilate, motiv pentru care reclamantul s-a adresat la Institutul Național de Metrologie a Republicii Moldova pentru verificarea contoarelor, iar conform buletinelor de verificare metrologică nu s-au constatat abateri, fiind admise spre utilizare.

Reclamantul a menționat că din anul 2012 îi sunt calculate sume spre plată supra consumului real realizat din motivul nesigilării apometrelor, iar reclamantul achită consumul real realizat. Pârâtul refuză să aplice sigiliile pe apometre pe motiv că înregistrează datorii la serviciile respective și refuză încheierea unui contract de

deservire informațională și de abonament a apometrelor individuale de apă rece și caldă, deoarece nu are aplicate sigiliile și înregistrează datorii.

Partea reclamantă a considerat că prin acțiunile abuzive ale pârâtului îi sunt lezate drepturile de consumator de bună-credință.

Prin încheierea din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-au atras în proces în calitate de intervenienți accesorii Agenția pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și ÎM „Infocom”. (f.d. 78)

Prin hotărârea din 24 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central acțiunea depusă de Seifedin Ascherov a fost respinsă.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ascherov Seifedin și a fost menținută hotărârea din 24 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că apometrele instalate la locul de consum al apelantului nu întruneau condițiile cumulative pentru aprecierea consumului de apă exclusiv în baza datelor acestora, din care considerente, având în vedere că apelantul nu a prezentat probe ce ar dovedi cert că intimatul a utilizat eronat formula de determinare a volumului de apă furnizată la locul de consum, sunt neîntemeiate pretențiile apelantului referitoare la anularea datorii contestate. Or, în aceste circumstanțe se atestă că intimatul corect a pus în aplicare cadrul normativ pertinent și just a determinat în baza formulelor de calcul volumul de apă furnizată la locul de consum gestionat de apelant.

Cu referire la pretențiile apelantului privind obligarea intimatului să sigileze apometrele instalate la locul său de consum, instanța de apel a precizat că serviciul respectiv nu constituie un atribut al intimatului ce ar constitui parte integrantă a vreunui tarif instituit în beneficiul acestuia, motiv pentru care, oferirea de către intimat a posibilității beneficierii de acest serviciu la cererea apelantului în baza contractului prezentat acestuia este legală și fondată. În această ordine de idei, instanța de apel a relevat că prin prisma art. 15 alin. (7) al Legii metrologiei și sistemul național de metrologie, aprobat prin ordinul Ministerului Economiei nr. 143 din 08 iulie 2016, deoarece apometrele constituie utilaj de măsurare, veridicitatea datelor înregistrate depinzând și de modalitatea de instalare, lipsa la dosar a probelor ce ar dovedi realizarea instalării apometrelor vizate la locul de consum al apelantului justifică atât utilizarea formulei normative de determinare a volumului de apă livrată la locul de consum, cât și îndeplinirea cerințelor privind încheierea unui contract în acest sens. Așadar, obligarea intimatului de a realiza sigilarea apometrelor apelantului în condițiile inacțiunii acestuia în vederea corespunderii condițiilor legale este imposibilă, instanța de judecată nefiind îndreptățită de a eluda raporturile contractuale ce urmează a fi încheiate între părți cu referire la pretenția indicată.

Din aceleași motive, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondată și pretenția apelantului privind încheierea unui contract de deservire informațională și de abonament ale apometrelor individuale de apă rece și caldă în condițiile în care încheierea acestuia nu este prevăzută de legislația pertinentă, iar instanța nu dispune de competență de a interveni în libertatea contractuală a persoanelor, garantată de art. 667 Cod civil.

De asemenea, instanța de apel a declarat ca fiind nefondate trimiterile apelantului la prevederile anexei nr. 10 la Regulamentul aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 în condițiile în care această anexă reglementează modalitatea de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare în contextul prestării acestui serviciu în baza unui contract încheiat între operator și gestionarul blocului locativ sau între operator și fiecare proprietar/chiriaș de apartament al blocului locativ în parte, astfel încât această normă nu impune intimatului încheierea contractului solicitat de apelant.

La fel, instanța de apel a constatat că sunt inaplicabile, contrar argumentelor apelantului și prevederile pct. 2 al anexei nominalizate, ce instituie coordonarea prealabilă a contractului cu Serviciul Standardizare și Metrologie, deoarece această coordonare se referă la contractele specificate la pct. 1 al aceleiași anexe și anume la contractele de furnizare a serviciului indicat încheiat între operator și gestionarul blocului locativ sau între operator și fiecare proprietar/chiriaș de apartament al blocului locativ în parte, nu și la furnizarea serviciului cerut de apelant.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a conchis că prima instanță temeinic și legal a ajuns la concluzia respingerii integrale a acțiunii, argumentele invocate de apelant nefiind capabile să răstoarne această concluzie.

La 03 mai 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 239, vol. I) și la 04 iunie 2019, cu traducerea în limba de stat înregistrată la 10 iunie 2019, Seifedin Ascherov a depus cereri de recurs împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursurilor s-a indicat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a aplicat eronat norme de drept procedural.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 19 martie 2019 și a fost expediată în adresa participanților la proces la 10 aprilie 2019 conform scrisorii de însoțire (f.d. 235, vol. I), iar Seifedin Ascherov a declarat recurs la 03 mai 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 239) și ulterior la 04 iunie 2019 (f.d. 1, vol. II). Astfel, recursurile declarate Seifedin Ascherov sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Seifedin Ascherov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Seifedin Ascherov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Seifedin Ascherov.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Seifedin Ascherov împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh